

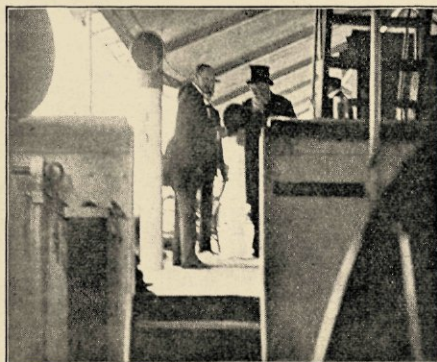
Van de Redactie.

och, die vindt ge immers in zoovele dag- en weekbladen. Ge vindt er op uw briefkaarten. Vandaag, komt een nieuw portret van Kruger in den handel en morgen koopt ge 't voor vijf centen op een kaart, die ge voor de helft aan porto van den eenen uithoek des lands naar den anderen kunt sturen. Dáár- tegen op werken willen wij niet beproeven. Wij zullen geen wijziging brengen in de, weken van tevoren vastgestelde samenstelling onzer nommers; want het mooie papier dat wij gebruiken moet lang drogen, nadat het is bedrukt en — dat wil wat zeggen in Nederland: — drogen!!

Maar met het bovenstaande is niet gede- creteerd dat wij nooit eens wat willen geven dat een zeker actueel belang heeft bij het verschijnen. Van het tegendeel geven we blijk door het opnemen van nevens-staande plaatjes, die al onzen lezers welkom moeten wezen. Maar — het moet dadelijk gezegd — voor mooie illustraties geven wij ze niet uit. O, neen! Zelfs voor een voortreffelijke re- productie staan we niet in, al doet men zijn best, natuurlijk. Dit hoekje is het journalis- tieke hoekje van ons tijdschrift, het hoekje, waarin wel eens wat zal worden opgenomen tamelijk onverwachts — voor ons zelf, als 't kan.

De fotografietjes, die wij reproduceeren, zijn ons toegezonden (en óns alléén) door een officier van de *Gelderland*, die de historische zeereis van Lorenzo-Marquez naar Marseille medemaakte. Er was een brief bij, waaruit wij het een en ander mogen ontleenen. Maar veel uit dit schrijven is reeds algemeen bekend. Zoo weet men dat Kruger, 20 October aan boord verwacht, in den morgen van den negentienden reeds om half zes verscheen en door den officier van de wacht werd verwelkomd. Later, merkte de gezag- voerder op dat hij veel vroeger was gekomen dan men had mogen hopen. „Beter te vroeg dan te laat” zei de grijsaard die, naar onze correspondent méedeelt, geheel het voorkomen had van iemand, die zich, na langdurige onge- rustheid, eindelijk in veiligheid voelt onder vrienden. Later op den dag, werd receptie gehouden. Op den 20sten stoomde het schip naar buiten, omzwermd door zeilbootjes met

Boeren, die den president een hartelijk vaar- wel toeriepen. Een uur vroeger had consul Pott, den man, dien alle Nederlanders een warm hart zullen blijven toedragen, hoe het geschil met Portugal ook eindigen moge,

CONSUL POTT NEEMT AFSCHIED VAN PRESIDENT KRUGER AAN BOORD VAN DE „GELDERLAND”.

afscheid genomen. Dat vaarwel deed den ouden president aan en lang staarde hij de stoomsloep na, die onzen kranigen consul naar wal voerde. Naast den heer Kruger staat de heer Bredell.

KRUGER EN BREDELL CONSUL POTT NASTAREND BIJ ZIJN VERTREK VAN BOORD.

Het weder was gunstig en de president zat, weinig door de beweging van het schip gehinderd, meestal op de campagne aan de lijzijde bij het schild van het achterste kanon. Wind kunnen zijn zieke oogen niet verdragen